

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

LEIRILLÄ ON HAUSKAA,

Eppu

Sintun tekijöiltä!

Tammi

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

LEIRILLÄ ON HAUSKAA,

★ ★ **Eppu** ★

Suomentanut Marvi Jalo

Kustannusosakeyhtiö Tammi • Helsinki

Ruotsinkielinen alkuteos: *Teddy på ridläger*
First published by Rabén & Sjögren, Sweden
Published in the Finnish language by arrangement with
Rabén & Sjögren Agency, Sweden

Teksti © Lin Hallberg, 2013
Kuvat © Margareta Nordqvist, 2013

Painettu EU:ssa
ISBN 978-951-31-9903-6

★ Kesäloma ★

Kesälomalla yleensä löhöillään, mutta Elsalla pitää kiirettä. Hän ravaa talon ja tallin väliä. Siltakylän tallilla alkaa huomenaamulla ratsastusleiri! Sitä ennen on hurjasti tekemistä. Elsa kantaa Epun satulan ja suitset ulkorapulle. Hän ryhtyy puhdistamaan niitä ja vahtii samalla pikkuveljeään Iisakkia, joka nukkuu vaunuissaan hyönteisverhon takana.

Elsa irrottaa suitsien osat toisistaan ja järjestää ne riviin penkille. Niskahihna, poskihihnat, turpahihna, otsahihna, leukahihna ja vielä kuolain ja ohjat. Elsa tuntee ne kaikki nimeltä. Vaikeinta on saada suitset koottua jälkeinpäin.

Nostaessaan suitset eteensä Elsa huomaa ohjien olevan jälleen kerran väärinpäin. Samalla hetkellä Iisakki herää ja rupeaa äänteleämään. Elsa yrittää heijata vaunuja, mutta Iisakia ei enää nukuta. Ja kun vauva huomaa, että vaunuja heijaakin äidin sijasta Elsa, parku saattaa käynnistyä toden teolla minä hetkenä hyvänsä.

– Äiti tulee pian.

Elsa yrittää lohduttaa, mutta Iisakki ei tajua. Vasta kun isosisko kutittaa hänen vatsaansa, hän unohtaa huonon tuulensa. Hän jokeltelee innoissaan ja hapuilee Epun ohjaa. Saatuaan siitä otteen hän työntää ohjan suuhunsa.

– Ei, Iisakki, se on likainen.

Elsa lirkuttelee ohjan pois pikkuveljen kädestä. Silloin pojan pienet kasvot menevät mutruun, ja hän alkaa itkeä. Äidin viimein saapuessa Iisakki parkuu jo täyttä kurkkua.

– Mikäs täällä on hätänä?

Äiti nostaa Iisakin vaunuista ja painaa hänet olkaansa vasten.

– Iisakki suuttui, kun ei saanut imeskellä Epun ohjaa, Elsa kertoo.

– Voi hyvänen aika sentään! äiti nauraa.

Äiti kävelee edestakaisin Iisakki sylissä.

Kohta poika unohtaa kiukkunsa ja ryhtyy jokeltelemaan äidin heijatessa häntä. Vasta kun äiti yrittää auttaa Elsa suitsien kokoamisessa, Iisakki alkaa taas itkeä. Nyt hänellä on nälkä, eikä hän aio odottaa sekuntiakaan. Elsa jää yksikseen rapulle äidin lähtiessä sisälle imettämään Iisakkia. Elsa irrottaa ohjat kuolaimesta ja yrittää uudelleen, mutta mikään ei nyt vain onnistu. Soljet ovat niin tiukassa, että sormiin oikein sattuu.

Sitten itkeekin vuorostaan Elsa, kun äiti palaa ulkorapulle noutamaan Iisakin peittoa. Suitset on viskattu sekavaksi kasaksi Elsan jalkojen juureen. Aurinkokin on mennyt pilveen.

– Miksen mä osaa mitään? Elsa nyhkyttää.

– Osasithan sinä vahtia Iisakkia, äiti sanoo.

– Enkä osannut, Elsa nikottelee.

Äiti nostaa Iisakin vaunuihin ja istuu Elsa viereen.

– Taidat olla vähän hermostunut sen leirin takia, äiti arvelee.

- Muut leiriläiset pitää mua taatusti ihan tumpelona, Elsa myöntää.
- Eihän se niin mene, äiti sanoo.

– Kun mä en osaa edes koota suitsia oikein, Elsa huokaa.

– Ei kaikkea tarvitsekaan osata, äiti hymyilee.

– Kai siellä leirilläkin jotain opetetaan?

– Sä et tajua, Elsa murjottaa. – Mun on pakko pärjätä siellä koko ajan yksin. Se on epistä.

Äiti kietoo käsivartensa Elsan ympärille ja haluaa häntä.

– Tiedätkös mitä? äiti sanoo. – Kunhan Juhani tulee töistä, hän saa luvan huolehtia Iisakista, niin että minä voin auttaa sinua.

– Vaikka Iisakki kiljuisi kuinka?

Elsa kuivaa kyyneleensä ja vilkaisee äitiä.

– Vaikka huutaisi kuin palopilli, äiti vakuuttaa.

Elsa kerää pesuvehkeensä ja ryntää tallille.

– Mä haen sampoon, hän huutaa äidille. – Eppu täytyy pestä.

Juhani hoivailee mielellään Iisakkia äidin ja Elsan touhutessa tallilla. He kiskovat vesiletkun ulos ja taluttavat Eppun pihalle. Sitten äiti pitelee Eppua Elsan yrittäessä kastella sen karvaa. Eppu ei kuitenkaan ymmärrä pesemisen ideaa.

Kun Elsa suuntaa letkun kohti Eppua, se kiemurtelee sivummalle. Poni pärskii äänekkäästi ja teeskentelee olevansa hurjan peloissaan. Se ei rauhoitu, ennen kuin äiti karjaisee sille. Eppu hämmästyty karjaisua niin että seisoo hetken aivan hiljaa aloillaan. Riittävän pitkään, jotta Elsa ehtii kostuttaa sen koko karvapeitteen. Sitten hän kaataa sampoota pesusieneen ja alkaa hinkata sillä Eppua.

Kohta Eppu on vaahdossa yltä ja päältä. Likaisenruskeaa vettä valuu joka puolelta. Tässä vaiheessa Eppu tuntuu jo nauttivan kylvystä. Ainakin se seisoo liikkumatta, kun Elsa huuhtelee sampoota pois.

– Huuhtelun kanssa täytyy olla tarkkana, Elsa sanoo äidille. – Muuten Eppua alkaa syyhyttää.

- Kylläpä sinä tiedät jo monia asioita, äiti sanoo.
- Minna on opettanut, Elsa myöntää.

Minna on Juhanin tytär ja Elsan varasisko. Hän on lähtenyt ratsastusleirille poninsa Santoksen kanssa ja viipyy poissa kymmenen päivää.

– Mitenkähän Minna mahtaa pärjällä? äiti miettii.

– Varmaan ihan hyvin, Elsa uskoo. – Ne harjoittelevat esteitä koko viikon.

– Kai sinä ymmärrät, miten etuoikeutettuja sinä ja Minna olette? äiti kysyy.

– Kummallakin on oma hevonen ja oma kissa, yhteinen kani ja karitsa, possu ja kolme kanaa, Elsa luettelee.

– Voiko kukaan enää enempää toivoa? äiti lisää.

– Ei voi, Elsa sanoo. – Kun nyt vain kaikki menisi hyvin siellä leirillä.

Pesuhetken jälkeen Eppu sidotaan kiinni tallin ulkopuolelle. Äiti hakee hikiviilan ja vetelee sillä pitkin Epun kylkiä. Viimeisetkin vedet viilataan pois, jotta karvasta tulee tasainen ja sileä. Elsa kampailee Epun harjan ja hännän ostamallaan harjakammalla. Sitten hän letittää harjan, niin että siitä tulee laineinen. Samalla hän yrittää saada jouhet pysymään kaulan yhdellä sivulla. Harjaan laitetaan kaksikymmentäviisi pientä tiukkaa lettiä ja häntään ja otsatukkaan yksi pitkä letti. Äiti auttaa Elsa leiritavaroiden kokoamisessa. Eppu seisoskelee sillä aikaa auringossa kuivattelemassa karvaansa.

– Kyllä Eppuakin vähän hermostuttaa, Elsa arvelee. – Mitä jos ne muut ponit ei haluakaan Eppua omalle laitumelleen?

– Kaikki sujuu varmasti hyvin, usko pois, äiti vakuuttaa. – Ja ellei suju, Epuille annetaan kyllä oma tarha.

Eppu asuu koko viikon Siltakylän tallilla, mutta Elsa ja muut lapset tulevat joka ilta yöksi kotiinsa nukkumaan, paitsi leirin viimeisenä iltana.

– Silloin me istutaan nuotiolla, Elsa kertoo. – Ja nukutaan heinäparvella.

– Tosi kivaa, äiti huokaa. – Voi kun minäkin pääsisin ratsastusleirille!

– Siitä ei Iisakki tykkäisi pätjän vertaa, Elsa virnuilee.

– Ei niin. Se taitaa kyllä jäädä haaveeksi, äiti naurahtaa.

Nyt Eppu ei halua odottaa enää hetkeäkään.
Se kuopii kavioillaan maata niin että tomu pölisee.
Elsa ryntää paikalle taluttaakseen Epun laiturille.
Sitä ennen hän kuitenkin purkaa häntäletin,
sillä Epun täytyy päästä huiskimaan karpäsiä
hännällään.

Tämän jälkeen Elsa latoo kaikki ratsastusvarusteensa tallin oven sisäpuolelle. Siinä ne saavat odottaa aamua. Juhani vie Elsan ja Epun Siltakylän tallille. Samalla reissulla he poikkeavat hakemaan Elsan parhaan ystävän Kaisan, joka aikoo viipyä Elsan luona koko viikon. Iltaisin tytöt hoitavat yhdessä eläimiä Niitynperällä.

Juhani kantaa ylimääräisen sängyn Elsan huoneeseen. Elsa ottaa kaikkein hienoimman pussilakanansa ja tumpkaa peiton sen sisälle. Lakanaan on painettu suloinen hevosenkuva. Peitto pannaan Kaisan sänkyyn.

Kyllä jännittää! Elsa ei varmaankaan saa yöllä unta. Äiti ehdottaa, että Elsa laskisi mielessään pieniä poneja, jotka hyppivät esteen ylitse.

– Ei onnistu, Elsa sanoo. – Siitä mä hermostun vain entistä enemmän.

– No, laske sitten lampaista, äiti hymyilee.

Elsa yrittää laskea, mutta ei siitäkään tule mitään. Kohta hän tassuttelee taas alas olohuoneeseen.

– Mä laskin viisikymmentä lammasta, Elsa valittaa. – Sitten mua alkoi kyllästyttää.

– Sehän siinä juuri on tarkoituskin, äiti sanoo.

– Niin mutta silti... Elsa mutisee.
– Auttaako, jos luemme jotain? äiti kysyy.
– Joo, Elsa nyökkää. – Kunhan siinä kirjassa ei
vain puhuta mitään ratsastajatytöistä, jotka osaavat
ja tietävät kaiken.

Äiti istuu Elsaan sängyn laidalle ja lukee
ääneen, kunnes Elsaan luomet muuttuvat lyijyn-
raskaiksi.

– Mä en kyllä ummista silmiäni koko yönä, hän
mutisee, mutta nukahtaa saman tien.

★ Leiriaamu ★

On jo aamu, kun Elsa herää seuraavan kerran.
Aurinko paistaa, ja linnut laulavat ikkunan takana.
Elsa juoksee hakaan. Yöpaita hulmuu sääriä
vasten. Ihan kuin Eppukin tietäisi, että tänään tulee
tapahtumaan jotain erityistä. Se työntää turpansa
kiltisti riimuun ja lönkyttelee Elsan perässä talliin.
Vips vain, ja kaikki pienet kumilenksut on irrotettu
Epun harjasta. Mutta kun Elsa avaa letit, Epun
harja harittaakin pystyssä kuin mikäkin hattara.
Poni näyttää ihan kummalliselta.

– Apua!

Elsa yrittää painella harjaa litteämmäksi, mutta ei
onnistu. Harja ponnahtaa vain uudestaan törölleen.

– Sä olet ihan pähkähullun näköinen!

Eppu katselee ihmeissään yöasuista, nyyhkivää
Elsaa. Se ravistelee päätään, ja toiselle sivulle vedetty
harja jakautuu jälleen molemmin puolin kaulaa. Nyt
Epun harja pönöttää kaulan kummallakin puolella
suorastaan järkyttävän näköisenä.

– Äiti! Auttamaan!

Elsa ryntää rappuja ylös suoraan äidin ja Juhaniin makuuhuoneeseen. He katsovat unenpöpperöisinä Elsaa.

– Mitä on tapahtunut?

– Mä en voikaan lähteä ratsastusleirille! Elsa ulvoo.

– Mikset muka? äiti haukottelee.

– Koska Eppu näyttää niin kauhealta, Elsa nyyhkyttää.

– Mitä se nyt on tehnyt? Juhani kysyy.

– Ei se ole tehnyt mitään. Mä purin letit sen harjasta, ja siitä tuli ihan kuin joku kaamea leluhevonen.

Äiti ja Juhani pukevat aamutakin ylleen ja lähtevät Elsan kanssa tallille. Heidät nähdessään levottomana seisoskeleva Eppu alkaa ravistella päätään ja kuoputtaa etukaviolla lattiaa.

– Sehän näyttää pahimman luokan rokkitähdeltä, Juhani purskahtaa nauramaan.

– Ei tämä ole hauskaa, Elsa tuiskahtaa.

– Totta, kyllä Eppu nyt todella näyttää vähän kummalliselta, äiti myöntää.

– Ruiskutetaan harjaan glitteriä, Juhani ehdottaa.
– Silloin Epusta tulee vielä enemmän rokkitähdän näköinen.

Sen kuullessaan Elsa alkaa tosissaan parkua.

– Nyt sinä Juhani lähdet sisälle hoitamaan Iisakkia.

Äiti passittaa Juhanin pois tallista. Sitten hän käskee Elsaa hakemaan vesiletkun. Sillä välin äiti taluttaa Epun uudelleen ulos tallipihalle. He kostuttavat ponin harjan toistamiseen. Harjapörrö lässähtää litteäksi ja ikään kuin valuu pois veden mukana.

– Voih, nyt sä olet taas nätti!

Elsa kietoo kätensä Epun märälle kaulalle ja halaa sitä.

Yöpaita on jo aika likainen. Nyt se on kaiken kukkuraksi märkäkin, vaan mitäpä tuosta.

– Meidän täytyy lähteä heti matkaan, Elsa sanoo.

– Ennen kuin tapahtuu taas jotain kamalaa.

– Kai sinä sentään puuet ensiksi vaatteet yllesi? äiti nauraa. – Ja aamupalakin tekisi terää. Tästä tulee varmasti pitkä päivä.

Äiti taluttaa varmuuden vuoksi itse Epun hevuskuljetusvaunuun. Epusta taitaa olla kiva lähteä matkoille, sillä se ei vastustele lainkaan.

– Nyt sinä käyttäydyit niin kuin kiltin pikku hevosen pitääkin, äiti kehaisee.

– Eppu on maailman paras, Elsa sanoo.

– Vesikampauksen teettänyt rokkitähti, Juhani pilailee.

Äiti jää seisomaan tallipihalle Iisakin kanssa, kun Juhani ja Elsa lähtevät Siltakylään. Elsa vilkuttaa niin kauan kuin äiti ja Iisakki ovat näkyvissä, mutta vajoaa sitten istuimelleen ja alkaa nauttia matkasta. Tunne on niin ihmeen ihana, että Elsan on pakko nipistää itseään käsivarresta. Siitä tietää, ettei näe unta.

- Miksen mä osaa mitään? Elsa nyhkyttää.
- Taidat olla vähän hermostunut sen leirin takia, äiti arvelee.
- Muut leiriläiset pitää mua taatusti ihan tumpelona.
- Eihän se niin mene, äiti sanoo.
- Mä en osaa edes koota suitsia oikein, Elsa huokaa.
- Ei kaikkea tarvitsekaan osata, äiti hymyilee. – Kai siellä leirilläkin jotain opetetaan?

Elsalla pitää kiirettä: hän ja Eppu ovat lähdössä Inkan vetämälle ratsastusleirille Siltamäen tallille! Viikon aikana on luvassa tiivistä harjoittelua ja sen päätteeksi lauantaina kilpailut. Päivät ovat täynnä ratsastustunteja, maastolenkkejä, estehyppyä ja uimaretkiä. Eppu ja Sinttu ystäväystyvät, ja Elsa ja Elina saavat huomata, että jukuripäisissä poneissa on paljon samaa... Samaan aikaan Elsan kotona Niitynperällä riittää vipinää ja vilskettä. Kuinka monta eläintä voi yhteen taloon mahtua?

Leirillä on hauskaa, Eppu on Lin Hallbergin lämminhenkisen ponikirjasarjan kahdeksas kirja.

Kannen kuvat: Margareta Nordqvist
 ISBN 978-951-31-9903-6 • L 84.2 • www.tammi.fi